

(Innehåller fdbb. 438—480.)

Pietisten.

Trettiondesjerde årgången,

innehållande

Predikningar öfver våra nya Högmesstexter.

Tredje Häftet.

September 1875.

Stockholm,

tryckt hos A. S. Normans Boktryckeri-Aktiebolag, 1875.

Nästa häfte utkommer i December månad.

Käre broder! Jäde skall du wara orolig för det, att det stormar; ty belö är ju aldrig annat att wänta, belö har du löfte att undan stormen gömma dig under Guds wingars skugga. Du har bestämdt ord på det, att allt skall tjena dig till godo. War blott stilla och befinna, att Herren är Gud och en sådan Gud, som är den usle och fattige nådelig och som hjälper de fattigas själar. Därföre har Han också i den heliga Skrift tillagt sig allehanda namn och titlar, af hvilka de elända skola weta, hwad de skola hålla Honom för. Så kallas Han deras arfwegods, deras lön, deras del, på det de måtte weta, att Han vill taga hand om dem, när de äro fattiga i denna werlden. Så kallas Han deras beskydd, bestärm, borg, fäste, klippa, sköld, skydd, starkhet, tillflykt, nödhjelpare, på det de må weta, att Han vill taga hand om dem, när de känna sig swaga och bätwande. Så kallas Han deras frälsare, förlossare, förbarmare, tröst o. s. w., på det de må weta, att det är till Honom de böra gå, när de känna sig syndiga. Så kallas Han deras helja, heljas horn, heljas klippa, deras läkare, deras lifs kraft, på det de må weta, att Han vill taga dem om hand, när de äro frakta. Så kallas Han deras hopp, deras hoppes tröst, deras fröjd och salighet, på det de må weta, att när allt annat swiker och går dem ur händerna, så kunna de ännu lita på Honom. Så kallas Han kärleken, på det de måtte weta, att Han, trots deras synder, älskar dem med en ewig och fullkomlig kärlek. Men öfwer alla andra titlar och namn står det namnet **Fader**. Du är vår fader och vår förlossare, säger Esaias, af ålder är det ditt namn. Ty wet jag, att Han är min Fader, då bör jag också hålla så före, att allt hwad godt, jag någonfin får se en jordisk fader bewisa sitt barn, ännu blott är ett swagt sten af Guds fadershjerter. Du kan få se en jordisk fader waka, arbeta, försaka, hungra, frysa, lida allt för sitt barn, du kan få se hela hans lif röra sig omkring barnen och regeras af tanken på dem, så att han icke widare lefwer för sin egen skull utan blott för deras, men ännu har du icke mycket sett af det fadershjerter, som så älskade werlden, att det utgaf den enfödde Sonen. Och detta fadershjerter — det är sig alltid likt, intill detta fadershjerter hafwa syndare lof att luta sig i all nöd och säga: "Abba Fader — det är så mörkt, så mörkt, men du är ju vår Fader". Jag wet, käre broder, att du måste lida många trångmål och många slitningar både inwertes och utwertes, men när du är trött, så kryp såsom ett barn intill denne Fadrens barm, ty der får du hwila för intet och får hwila från allt.

Hwad angår din fråga, huruvida man icke måste ställa på två slags nåd, nemligen 1:o) en allmän nåd, hwilken är ewig och oföränderlig i Gud och hwilken är det samma som hans kärlek, 2:o) en ferskild nåd, som Kristus har förwärfwat åt oss — hwad angår denna fråga, får jag swara: Det står ingenstädes så skrifwet, och det wet jag wißt, att du ju vill låta Guds ord gälla öfwer allt. Det att Gud älskar syndare, det är nåd, ty sådan kärlek är alldeles oförställd, ja går alldeles emot all vår förtjenst. Denna nåd uttrar sig nu i alla möjliga förhållanden. Att Gud gifwer oss kläder, hus och hem, föda och allt, hwad som tillhör lewamen, si det är allt en frukt och ett uttryck af denna nåd. Att Han gifwit oss Kristus, kastat på Honom alla våra synder, gifwit oss i hans blod en öppen brunn emot alla synder och all orenlighet, en wiß och orubblig syndaförlåtelse, barnastap och ewigt lif, det är en frukt och ett uttryck af samma nåd. Att Han genom Anden och nådemedlen dagligen drager, loftar och kallar syndare, bär dem, som Han funnit, med glädje hem, leder de elända rätt o. s. w., det är allt en frukt och ett uttryck af samma nåd. Tänk på den herrliga bilden: kopparormen, hwilken bild Herren sjelf tillämpar på sig. Nu kunde de ormbitna icke blifwa helbregda genom något annat än genom kopparormen (alldeles såsom ingen kan hafwa syndernas förlåtelse utan genom Jesus), men icke wore det därföre rätt att säga, att wäl i Guds hjerta war en sådan allmän nåd, att Han kunde låta upphänga kopparormen, men den ferskilda nåden: helbregdagörelse, den måste kopparormen förwärfwa folket. Nej, helbregdagörelsen war en Guds gåfwa, hwilken Gud gaf genom kopparormen, d. ä. Gud, som warunnade sig öfwer folket och wille bota dem, lät upphänga kopparormen till helbregdagörelse för alla ormbitna. Och det war hans ord, att hwar och en, som såg på den ormen, blef helbregda. Sammalunda är också syndernas förlåtelse en Guds gåfwa, hwilken Han utan penningar och för intet gifwit genom Jesus, d. ä. Gud, som warunnade sig

öfwer werlden och wille frälja henne ifrån hennes synder, utgaf enføddde Sonen till rättfärdiggörelse för hela werlden. Och det är hans ord, att hwar och en, som tror, är genom Honom rättfärdigad från alla sina synder. Ty Honom är Gud fatt till en nådestol genom tron i hans blod, säger Paulus. Allt-
ammans är det af Gud, och nåd heter det icke derföre, att det är köpt, utan derföre, att det är gifwet. Huru wi än wända oss, blifwer alltså Guds nåd det första och yttersta, roten och orsaken till hela vår frälsning — icke frukten af den förlofning, som wi hafwa i Jesus, utan roten, grunden, orsaken till densamma. Och räknas det stort att kunna säga, att Kristus kommit till jorden för att genom sitt blod köpa oss syndernas förlåtelse från Gud, så är det tusenfaldt större att kunna säga, att Kristus kommit till jorden för att genom sitt blod gifwa oss syndernas förlåtelse från Gud. Kristus blir derigenom icke mindre, men Gud blir större. Och hwarföre skulle wi hafwa något deremot, att Gud så god är?

Allt några äro, som säga, att det i Joh. 1: 17 lärers stå, att nåden och sanningen blifwit till genom Jesus Kristus, det må icke förvirra dig. Samma ord i grundspråket finner du i Luc. 2: 13, der det heter: "Och straxt wardt med ängelen ett stort tal af den himmelska härskaran, som lofwade Gud". Men icke kan man säga, att änglastaran blef till först i den stunden, nej, men hon uppenbarades i densamma stunden för herdarna. Samma ord i grundtexten står också i Rom. 3: 4: "Blifwe Gud sannfärdig men hwarje menniska en lögnare". Der önskar wisserligen icke Paulus, att Gud må blifwa till såsom sannfärdig, utan det önskar han: att Guds sannfärdighet må blifwa uppenbar. Så har också nåden och sanningen icke blifwit till genom Jesus men wäl blifwit uppenbar för oss och kommit oss till hjälp genom Honom. Will du läsa den bästa förklaringen öfwer Joh. 1: 17, så finner du den i 2 Tim. 1: 9, der det heter: Gud frälste oss och kallade oss med en helig kallelse, icke efter våra gerningar utan efter sitt eget uppsåt och den nåd, som blifwit oss gifwen i Jesus Kristus före ewiga tider. Der ser du: nåden har icke blifwit köpt, har icke blifwit till, men hon har blifwit oss gifwen i Jesus, och det ifrån ewiga tider. Sådant wiste också David, när han sjöng: Tänk Herre på din barmhertighet och på din nåd, ty af ewighet äro de (Ps. 25: 6 grt.). Men hwad som är af ewighet, det har icke blifwit till. Ja, käre broder, huru wi nu än må bete oss, så blifwer det, som det är. Lofwad ware Herren vår Gud, som af sin ewiga nåd gifwit den fallna werlden sin egen Son till en frälsare.

Andtligen kan jag icke annat än på det hjertligaste beklaga, hwad du i ditt bref säger, att några äro, hwilka lefwa i sådant, som de sjelfwa inse wara synd, samt wagga sina samweteten till ro med det, att de ju dagligen så bära äfwen den synden till nådesolen, hafwande alltså Guds nåd icke till hjälp emot synden utan till hjälp att kunna med ro så fortifara i synden. Sådana äro icke kristna utan skrymtare, icke fria i anden utan falska i anden, äfwen om de mycket prisa evangelium med munnen. Och det måste man i Guds namn säga dem enl. Hes. 3: 18, 19, äfwen om de då ropa, att man icke är evangeliskt utan will binda samwetena. Ty den rätta evangeliskheten består icke uti det, att man med evangelium nedtyftar samweteten för att så lefwa qwar i någon synd. Sådant wilja ej heller några sanna Guds barn, utan de wilja genom nåden komma upp ur alla sina synder. — För öfrigt må detta lära oss wigten af det, som apostelen säger: Den som står, han må se till, att han icke faller; och åter: Om någon menniska rådade falla i någon synd, I som andliga ären, upprätten henne med saktmodig ande.

Nu farväl! Gud wälsigne dig och alla bröder! Stormen skall Gud sköta, men oss har Han lofwat att hwila wid det, som Han i sitt ord har talat. Hwad wi ännu icke förstå, det förstår Han, Herren vår Gud. Låtom oss blott icke af menniskors anseende eller af de skriftlärdas rop skrämmas från hans wissa och fasta ord! Ty de äro en klippa ewinnerligen. Din tillgifne

P. W.

P. S. Ännu ett ord. Som du af annonserna från expeditionen ser, äro nu sångerna och musiken dertill utkomna. Utläggningen af den 25:te psalmen kommer, will Gud, i November. Den har under skrifningen blifwit widlyftigare än jag i början trodde, att den skulle blifwa.

Sos Pietistens Expedition, Stockholm, kunna reqvireras
följande arbeten af P. Waldenström:

Predikningar öfver Svenska Kyrkans nya högmessotexter.

Pris å ordinärt papper:

Häftad i tvenne delar	6 kronor	25 öre,
Bunden i " wälstt band	8 " "	25 "
Dito i " halffranstt band	9 " "	25 "
Dito i " dito med cloth	9 " "	75 "

Pris å finare papper:

Häftad i tvenne delar	8 " "	25 "
Bunden i " halffranstt med cloth	11 " "	75 "

Kristi öfwerstepresterliga förbön.

Betraktelser öfver Joh. 17.

Pris: häft. 50 öre; wälstt band 75 öre; fint cloth. 1: 25.

Om försoningens betydelse.

Pris: häftad 50 öre.

Guds Lam.

Pris: häft. 25 öre; kart. 40 öre.

Lösepennningen.

Pris: häft. 20 öre; kart. 35 öre.

Guds barns trygghet och hopp.

Pris: 25 öre.

Nåd för de förslorade.

Pris: 12 öre.

Andliga Sånger.

Pris: häft. 30 öre; wälstt band 45 öre; cloth. 60 öre.

Samma sånger med Musik i notskrift af H. Beher 1: 25.

Melodierna i sifferskrift serstildt 20 öre.